

«Це ти? Це ти...» (1965)
Вінграновський Микола Степанович

* * *

Це ти? Це ти. Спасибі... Я журюсь.
Проходь. Сідай. У дні оці і ночі
Вчорашніми очима я дивлюсь
В твої сьогоднішні передвечірні очі.

Чим ти збентежена?.. Оце я тут живу.
Отут я видумав себе й тебе для тебе.
Отут я серце виняньчив для неба,
Не знаючи тоді, що небом назову.

Тепер послухай: з нашого жалю
Тепер залишились одні слабкі півзвуки.
Любові нашої обличчя не люблю.
Її обличчя — то обличчя муки...

Кажу ж, кажу ж у звітреному сні
У зимі, в осені, у літі, у весні:

Весною, літом, восени, зимою
Дві білих пісні рук твоїх зі мною.
Ти — ранок мій, ти — південь мій і вечір,
Ти — ніч моя...
Хоч все на світі — втеча!

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/tse_ty_tse_ty